FLORS DEL CAMÍ

COMEDIA EN UN ACTE ORIGINAL D'EN

CELESTÍ DUPONT

4759

FLORS DEL CAMÍ

FLORS DEL CAMÍ

COMEDIA EN UN ACTE PER

CELESTÍ DUPONT

Ab una ilustració musical

Aquesta comedia es propietat del seu autor y ningú podrà reimprimirla ni traduirla sense'l permís corresponent.

La *Sociedad de Autores Españoles* està encarregada de cobrar els drets de representació.

Queda fet el dipòsit que marca la lley.

IMPRENTA ELZEVIRIANA
RAMBLA CATALUNYA, 12
BARCELONA

PERSONATGES

PONA . . .	19	anys.	Filla de Picafort. Alegroya.
TON . . .	23	»	El seu enamorat. Tendre.
PICAFORT .	40	»	Es picapedrer. Melancòlich
JAN . . .	36	»	Molt lleig. Bondadós.
UN SENYOR .	33	»	Misteriós.

Epoca: L'actual.

Lloch: Cavana de Picafort.

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
University of North Carolina at Chapel Hill

http://archive.org/details/florsdelcamcomed15013dupo

Dedicatoria

Primer pas d'un dramaturch. Homenatge al « Mestre » que avull honra tot Catalunya.

Celesti Dupont

Aquesta obreta va ser representada per primer cop y com a prova d'estudi, el día 23 de Març de 1909, a l'Agrupació «Els Novells» de Barcelona, baix l'inteligenta direcció de D. PERE PASCUAL.

REPARTIMENT

PONA	Srta.	Riera
PICAFORT	D.	Domingo Deop
TON	»	Joseph Escuriet
JAN.	»	Enrich Sánchez
UN SENYOR.	»	Emili Guiriguet

Cavana d'un picapedrer. Neta y ben arreglada. A la paret alguna qu'altra estampa. Taula y cadires rústegues. Porta al fons, al camí. Porta dreta primer terme.

El Abril. Som a la tarde. Pona recull les sobralles del dinar. Picafort medita.

ESCENA PRIMERA

PONA y PICAFORT

PICAFORT

¡ No t'hi cansis, Pona !

PONA

Be hem quedarà prou temps per descansar... ¿ què ? ¿ ja no m'escolteu ? ¡ Pare !

PICAFORT

¿ Parlaves ?

PONA

Y es clar que parlava, pro, ¿ sabeu ? això de véureus sovint meditabond no m'agrada gaire, no m'agrada pas gens.

PICAFORT

Perdonam, filla. Pensava en la teva mare... *(Ab repugnancia)* morta !

PONA

Sempre la mateixa cançó ¡Pensava en la teva mare morta! Y be ¿potser li agrada molt a n'ella lo qu'esteu fent? També hi penso sovint jo ab la mare morta y no ho paguen els demés, cada nit que li reso un parenostre! ¡Te! Are jo també. *(Plora)* ¡Ferme plorar! ¡Dolent, més que dolent!

PICAFORT

¡Calla, filla estimada, calla!

PONA

(*Animació nerviosa.*)

¡Y bé! no hi pensèm més. ¡Visca l'alegría! ¡Visqui la Pepa! (*Plora.*) ¡No puch! ¡No puch! ¡Vos en teniu la culpa! ¡Fins a després! ¡Adeu! (*Fuig d'una revolada.*)

ESCENA II

PICAFORT. UNA VEU (canta fora)

PICAFORT

¡Pobre filla meva! ¡Qui pogués plorar ab les teves llàgrimes! ¡Ah! Quan la Rosona va marxar poch pensava tot el mal grandiós qu'ens faría. Morta, l'hauría pogut olvidar potser, pro are... d'un altre... els celos me la recordan a cada instant y sufrirèm per sempre!

¿Què li havía fet jo per abandonarme? ¿No era alegre com els altres companys? ¿No sabía mormolar paraules enamorades? Si els meus llavis dilectaven petons y el meu cor abraçades; si els meus braços trevallant no la deixaven may faltar de res, ¿per què va abandonarme?

UNA VEU

(*Canta fora. Se sent el mall que trenca pedra.*)

Les flors del camí
si algú les arrenca
se les du ben lluny
y després les llença.
Llençades que son
tot aquell qui passa
fereix el seu cor
ab una petjada
y al cap d'algún temps
la flor qu'era ufana
s'es tornada pols
o en fanch s'es tornada,
la flor qu'ha nascut
hont el camí passa.

La música ab que fou estrenada es trobarà al fí de la obreta.

PICAFORT

Estava escrit y el poble ja ho cantava. ¡Olvidèm y animémshe!

ESCENA III

PICAFORT, JAN, després PONA

JAN

¿Què tal, compare Picafort? ¿No hem donareu una empenta al trevall?

PICAFORT

Bon día, Jan. Estava buscant l'eyna.

JAN

¡Be! no porto tanta pressa com això tampoch, y a més tinch la gorga assedegada!

PICAFORT

¡Això ray! La noya'ns donarà un glop de ayguardent. (*Cridant.*) ¡Pona!

PONA

(*Dins.*) ¿Què voleu, pare? (*Pona surt.*)

PICAFORT

¡Vína! que pendrèm una copeta.

PONA

(*Preparant lo necessari.*)

Ola, Jan, ¿tu per aquí?

JAN

Be dech serhi.

PONA

(*A Picafort*) Teniu, pare. (*A Jan*) Y are per tu. T'he fet una bona mesura!

JAN

Prou te la pagaría ab una abraçada.

PONA

¡ Mireusel que tita-morta !

JAN

¿ Què ? ¿ Què vols dir ? Hem sembla que no soch dels més despreciables.

PONA

¡ Fuig, home, fuig ! ¿ Vols callar ? ¡ Fores digne de tot una primpcesa !

JAN

¡ Valdement t'en riguis ! La Tresona de cal Armat n'estava tota enamorada. Ella va dirmho.

PONA

Pro's va casar ab un altre.

JAN

Es va casar ab un altre. Ja ho sabèm qu'es va casar ab un altre, pro entenguis que avans va venir a consultarmho.

PONA

¡ Valent conçol !

JAN

¡ Phe ! Tu no hi entens en aquestes coses. ¡ Si encare estàs feta una canalla !

PONA

¡ Canalla ! M'ha dit canalla quan tinch dinou anys ben complerts.

JAN

¡ Be, dispensa ! No ho feya per disgustarte. ¿ Vritat, compare Picafort, que soch un bon minyó ?

PICAFORT

(*Riu.*) ¡ Est un'alhaja ! ¡ Pro, anem, qu'el trevall ens espera !

PONA

¡ Jan ! ¡ Are sí qu'et vull donar una abraçada !

JAN

¡ Are ! ¿ Y per què ?

PONA

Perque has fet riure al pare... vritat que ab la teva carota no m'estranya.

JAN

¡ Serpeta, més que serpeta ! Si no t'estimés tant. (*Picafort y Jan surten pel fons.*)

ESCENA IV

PONA, després TON

PONA

¡ Es un bon xicot ! ¡ Pobre Jan ! La Tresona li va fer una mala passada casantse, encare que, això no fora un marit, tot lo més en sería una caricatura !
(*Entra Ton, s'amaga y diu estrafent la veu.*)

TON

¡ Pona ! ¡ Pona !

PONA

¡ Y are ! ¿ Qui hi ha ?

TON

(*Pessigantla.*)

¡ Sí que m'estimes ! ¿ Y no hem saps coneixer la veu ?

PONA

¿ Ets tu ? Quína manera de presentarte. Are m'enfado.

TON

¡ Y jo també... per la bona acullida !

(*Fan morritos un per cada costat.*)

PONA

Se n'eren tres tambors.

TON

Se n'eren tres tambors.

PONA

(*Enfadada.*)

¡ Fés el favor y no escarneixis !

TON

(*Igualment.*)

¿ Are no podré cantar ?

PONA

No... perque tens una veu massa dolenta.

TON

¿ Y t'enfades perque l'estrafaig ?

PONA

¿Y t'enfades si no la reconeixo?

TON

¡Tan mateix n'he fet una mica massa potser!

PONA

No he sigut gayre amable per això.

TOTS DOS

¡Si tu volguessis!

PONA

¡Apa, donchs! (*S'abraçan.*)

TON

¡Est hermosa com les espurnes del ferro rogent!

PONA

¡Ton, com t'estimo!

TON

¿Va que no endevines una cosa?

PONA

Tu diràs.

TON

¡Cà! ¡No t'hu pensis! ¡Endevínaho si vols!

PONA

(*Manyaga.*)

¡Apa, digas!

TON

¡Ets ben manyaga quant aixís et convé, pro no m'agafaràs pas!

PONA

(*Fen l'enfadada.*)

¡ Com vulguis !

TON

¡ Pona ! (*Ella no contesta.*) ¡ Escoltam, dona ! ¡ Prompte podrèm casarnos !

PONA

(*D'una revolada.*)

¡ Ansia, Manel ! (*L'abraça.*) ¡ Visca la Pepa ! (*Recordantse de que està enfadada.*) ¡ Ah, calla ! ¿ Còm ho sabs ?

TON

N'he parlat a casa. Tots hi venen be.

PONA

Sí, pro ab el permís de casa no'n tens prou. ¿ Ja sabs si jo vull casarme ?

TON

¿ Qu'has de volguer, dona, y qu'has de volguer ?

PONA

¡ Mireusel el pretenciós ! ¡ Potser sí qu'es pensa que estich enamorada !

TON

Tan com això potser no, pro ¿ vols dir que no m'estimes una miqueta ?

PONA

No ho negaré qu'una miqueta, miqueta...

TON

¿Còm? Veyam. ¿Aixíns?

(*Ensenyant un tros del dit petit.*)

PONA

Una mica més. Aixíns. (*Ho fà més.*)

TON

¿Aixíns? (*Un bocí del bras.*)

PONA

No. Vamos, ¡vull dirtho! T'estimo ¡aixíns! ¡aixíns! (*Allargant els braços.*) ¡Pots estarne content!

TON

¿Y no m'enganyes, Pona?

PONA

¿Dubtes encare?

UN SENYOR

(*A la porta.*)

¡Bones tardes!

ESCENA V

Dits. UN SENYOR

PONA

(*Girantse estranyada.*)

¿Qui hi hà?

TON

(*Apart.*) ¡Si arriba sempre tan apropòsit!

SENYOR

(*Apart.*) Es aquí, no hi ha dubte. (*A Pona.*) ¿La cavana d'en Picafort, si et plau?

PONA

Aquí. Per servirvos, senyor.

SENYOR

Voldría véurel.

PONA

Trevalla lluny, pro l'anirèm a buscar si'l necessita.

SENYOR

No cal. M'esperaré una estona. (*S'assenta.*)

TON

(*Apart.*) ¡ No està mal ! ¡ Y sense compliments !

SENYOR

(*A Pona.*)

¿Fà molts temps que viviu en aquesta casa?

PONA

Que jo recordi, sempre hi hem estat.

SENYOR

¿ Picafort es el teu pare, noya ?

TON

(*Nerviós.*)

Be. Ja veurà. ¿ Per què tantes preguntes ?

SENYOR

(*Sense fent cas. A Pona.*)

¿ Qu'es algún germà teu ?

PONA

No'n tinch cap de germà. (*Vergonyosa.*) Es...

SENYOR

¿ El teu novio ? ¡ Comprench !

TON

(*Nerviós.*) ¡S'interessa molt per tot això!

SENYOR

Pel vostre be tan sols.

TON

¿Pel nostre be?

SENYOR

Sí. Pel vostre. Voleu casarse pro ¿ja conteu ab medis?

TON

Segons lo qu'entengui per medis. Tinch braços y un martell.

SENYOR

¿També fàs de picapedrer, noy?

TON

Soch ferré, per servirlo.

SENYOR

Donchs bé. Jo puch ajudarvos.

TON

¡Vostè dirà!

SENYOR

¿T'agradaría tenir botiga teva?

TON

Si es el meu somni dorat.

SENYOR

Donchs si m'obeiexes la tindràs prompte.

PONA

(*Estranyada*)

¿Còm?

TON

Mani... si no's rès de mal.

SENYOR

(Apart.) ¡ De mal, massa n'he fet en la meva vida! (*Fort.*) No'n tinguis por. Vull qu'hem prometis bateijar ab el nom de Rosona, la primera filla que tindreu.

PONA

¡ El nom de la meva mare morta !

SENYOR

¿ Tens morta la mare ?

PONA

Sí. Quan era molt petita. Un día no la vaig veure y el pare plorant va dirme qu'era morta.

SENYOR

¡ Pregueu a Deu per ella !

(*Queda meditabond.*)

TON

(*A Pona baix.*)

De figura no ho semble pro's un bon home! y a més... de botigues no'n plohuen cada día !

PONA

¡ Establerts ! ¡ Establerts ! Ara si qu'en podrem ser de felissos !

SENYOR

(*Alsant el cap.*)

¿ Y quàn hus caseu ?

TON

¡ Picafort no sap qu'ens estimem, encara!

PONA

¡ Oh ! pro ¡ avull voliam dirli !

SENYOR

¡ No crech que s'oposi a la vostra felicitat !

PONA

Y ara qu'hi penso, Ton, ¿ no volías regalarli un pom de flors selvatges ?

TON

No podem deixar el senyó...

SENYOR

¡ Per mí no feu de més ni menos !

PONA

Sortim, donchs, un moment. ¡ De pàs avisarem el pare !

SENYOR

¡ Molt bé, molt bé !

ESCENA VI

UN SENYOR

¡ Ja fà alguns anys y poch pensava tornarhi ! ¡ Tot està igual ! El temps qu'enruna l'ànima, sovint respecta les cavanes. ¡ Mort l'aucell, pro queda sempre'l niu !

¡ Eren uns temps ben felissos aquells y jo també n'era ben ditxós àllavores ! Tòt s'ha envolat.

Vaig vení un día ab intencións perverses y reya. Avull quan vinch a complir un deber

¿ que s'es fet de la meva ditxa ? quedan les llàgrimes.

¡ Vritat que si ella m'hagués dit cuansevol altra cosa, un crim, també l'hauría escoltada igualment !

(*Queda meditabond.*)

ESCENA VII

Dit y PICAFORT

PICAFORT

(*Entrant.*)

¿ Quí hem demanava ?

SENYOR

¿ Sou vos, Picafort ?

PICAFORT

Per servirlo. Jo no'l tinch pas present. ¿ Y què se li ofería ?

SENYOR

Venía per anunciar una desgracia.

PICAFORT

¿ Què ? ¿ La Pona ? Pro si ara mateix l'he vista. Es...

SENYOR

No's d'ella de qui vull parlarvos. M'envía... Na Rosona.

PICAFORT

¿ Com ha dit ? ¿ Na Rosona ? ¿ Què ? ¿ Per fí s'es arrepentida ? ¿ Tornarà, vritat ?

SENYOR

Sí. Na Rosona s'es arrepentida, pro... no tornarà més.

PICAFORT

¿Per què? ¿Hem te por? ¡Si la perdono! ¡Si ja fà molt de temps que l'esperava!

SENYOR

Na Rosona s'es morta.

PICAFORT

¿Morta? ¡Cà! No pot ser. M'enganyeu. ¡Si jo l'estimava! ¡Cà! ¡No pot ser! ¿Veritat que no?

SENYOR

¡Pregueu a Deu per ella!

PICAFORT

(*Abatut.*)

S'es morta... s'es morta... s'es morta...

SENYOR

Picafort, vos queda una filla.

PICAFORT

¡Ah sí! ¡Pona! ¡Pona! ¡Vina! ¡que t'estrenyi als meus braços! ¡Vina sobre'l meu cor! ¡Tots dos resarèm per ella! ¡Vina, Pona! ¡Filla estimada! ¡Vina!

SENYOR

Per Deu calleu, Picafort. ¡Na Pona no'n sap res encara!

PICAFORT

Te rahó. ¡Per ella ja fà molt temps qu'es morta! ¡Val més aixins!

SENYOR

Na Rosona vos ho agrahiría forsa tot això. Quan cloye les parpelles, en sos ultims moments, plorava les malediccions que podía llançarli vostra filla.

PICAFORT

¡ Val més aixins !

SENYOR

¡ Sí, y es per això qu'hem faig un dever de darvos la bona nova ! No temau, Picafort. Ben prompte al vostre entorn renaixerà una llar soterrada. Na Pona estima.

PICAFORT

(*Iònich*) ¿ Na Pona ? ¿ Ella també ? ¡ Y es clar ! ¡ De tal mare tal filla ! ¡ Vol abandonarme ! ¿ Què li fà, si he trevallat sempre per ella ? ¿ Què te que veure ab el meu cor, si'l meu cor s'ha empapat ab el cor d'ella ? Res. Vol abandonarme (*Furiós*) pro ¡ còm hi ha mon ! que no ho lograrà pas. ¡ Què vinguin a pèndrela si gosan ! Ab la massa, y d'un cop, qu'els estavello el cap ! Aquí, jo mano.

SENYOR

¿ Ab quín dret ?

PICAFORT

Soch el seu pare.

SENYOR

¿ Y el pare pot impedir la ditxa d'una filla?

PICAFORT

Un pare fà'l que vol.

SENYOR

(*Terrible.*)

¿Sí, vritat? (*Ab mal'ànima.*) ¿Y esteu ben segur de se'l seu pare?

PICAFORT

(*Ab engunia y desesperat.*)

¿Còm? ¿Què vols dir? ¡No! No's possible. ¡Est un criminal! ¡Un embustero, que vol martiritsarme! Surt. Lluny del meu devant o be...

SENYOR

¿Voleu saber qui soch? ¡Donchs be, mireume! (*S'arrenca la barba postiça.*)

PICAFORT

¡Ell! ¡Y es ell! ¡Vengança!

(*Va per tiràrseli a sobre.*)

SENYOR

(*Irònich.*) ¡M'heu conegut! ¡No m'ho pensava!

PICAFORT

(*L'agafa per la munyeca.*)

¡Ja estàs ben cambiat per això! (*Riu nerviosament.*) El seductor ha sofert com el marit qu'enganyava. ¡Apropat de la llum! ¡Quantes arrugues y'ls cabells blanchs! (*Rialla histèrica.*) ¡El butxí s'ha ferit ab la destral que preparava! (*Comença a riurer y acaba ab un sanglot.*)

(*Decaygut.*) ¿Es vritat lo qu'heu dit? Parla, per Deu, y t'ho perdono tot. Era en el desvarieg que t'insultava. ¿Na Pona vol casarse? ¿Es filla meva?

SENYOR

Na Pona pensa complir el seu dever de dona. Sí; pensa casarse.

PICAFORT

¿Insistiu? ¡Fora d'aquí! ¡Lluny! ¡Criminal! ¡Lladre d'honres! ¡Sortiu!

(*El treu ab empentes.*)

¡Ah! Cada volta qu'ha paçat el portal, ha vingut la desgracia. Pro aquest cop no, m'enganya miserablement, no pot ser vritat. no.

Pro ¿y si ho fos? ¿hauría sacrificat aixíns la meva vida?

¿Hont es? ¡Ell m'ho dirà! L'abraçaré. M'agenollaré als seus peus y s'hem compadirà.

¡Espereu! ¡Espereuse!

(*Surt correns. Pausa llarga. Molt al lluny Jan canta.*)

ESCENA VIII

PONA y TON. Arriban carregats de flors

PONA

¡Pare! ¡Pare! ¿Què feu?

TON

No hi ha ningú. (*Tanca la porta.*)

PONA

¿Deu meu, què passa?

TON

Res ¡dòna! Hauràn sortit ab el senyor que l'esperava.

PONA

¡Quín bon senyor! ¡Y encare'ns vindrà be. ¡Podrem arreglar millor la cambra!

TON

¡Còm estarà content!

(*Pona va colocant els rams de flors.*)

TON

¿Pela que no endevines lo que penso?

PONA

Alguna ximplería com sempre. ¡De segur!

TON

Tens rahó. Pensava... ¡pensava en tu!

PONA

¡Murri, més que murri! Quan serèm casats ja me les pagaràs totes.

TON

¿Y què faràs, veyam, quan serem casats?

PONA

Per començar les sopes ben salades.

TON

Quan les hauràs provat tu ¡seràn més bones!

PONA

No't tindré res a punt. Et cuidaré ben poch.

TON

¡ Jo't tindré a tú com en una capella !

PONA

No t'estimaré gaire.

TON

Jo tant, que per força en devindràs enamorada.

PONA

¿ De la canalla ? No'n voldré saber res.

TON

Nostres fills seràn tan bons y tan hermosos que tú captivada els rebràs, com la bota reb ví, y la flor recolleix la rosada. Serèm felissos.

(*Trucan a la porta.*)

PONA

¡ Deu se'l pare !

TON

Obriré.

(*Obra.*)

ESCENA IX

Dits y JAN, que entra mitj tremolant y no veu á Pona.

JAN

¡ Ton ! ¿ Est tú ? ¡ Escolta !

TON

Sí. ¿ Què passa ?

JAN

Sabràs prepararla mellor. Picafort ha caigut d'un barranch y l'he vist ab la testa esclafada...

PONA

¡ Deu meu ! ¡ Deu meu ! ¡ El pare es mort !
(*Cau desmayada. Jan amatent la recull als seus braços.*)

TON

¡ Pona ! ¡ Pona, per Deu escoltens ! ¡ Retorna en tú ! ¡ Quina desgracia !
(*Sanglota als seus peus.*)

JAN

¿ Qu'he fet ? ¿ Ella ho sentía ? ¿ Per això he corregut tant ?

¡ Com hi ha mon, qu'ha sigut bona la jornada !

TELÓ BEN RÁPIT

Moderat

Joan Ma Lambert

Vers

Les flors del ca-mi si al-

giu les a vranca se les du ben lluny y

despres les llança Llançades que son fot

aquell qui passa fereix el seu cor ab u-na joc-

ja-da y al cap d'algun temps la llorquiera u-

-fana s'es tornada pols o en llots es tornada

rat.

La flor que ha nascut hont el ca mi

pa-ssa.

Obres del Autor

Nova imitació de Cristo pels seglars*. 0'15
Flors del Camí, comedia en un acte . 0'50

EN PREPARACIÓ

Somnís de Verge, cuadro lírich en un acte [1].
La roba blanca, cuadro lírich en un acte [2].
L'obsecat, drama en dos actes [3].

* Edició de propaganda. 72 planes, impresses clarament, a 0'15 l'exemplar, 1'50 la dotzena y 12 pessetes el 100. Sr. Casals, Tipografía Catòlica, Pí, 5.

[1] Ab música del mestre Joseph Sentís.

[2] Música en composició.

[3] Pròxim a estrenarse.

LLIBRERÍA MILLÁ
SANT PAU, NÚM. 21
BARCELONA

PREU: Una peseta